

- Verzoekster brengt verder naar voren dat AGL een indirecte belasting op het verbruik van aggregaten is waarvan het de bedoeling (van de regering van het VK) is dat de ondernemingen die zich bezighouden met de winning en commerciële exploitatie van de aggregaten, deze doorberekenen aan hun klanten. Het economische voordeel uit de schalievrijstellingen kon volgens verzoekster door de schalieproducenten (waaronder verzoekster) zijn doorgegeven — en is ook daadwerkelijk doorgegeven — in de vorm van lagere verkoopprijzen.
- Verzoekster brengt verder naar voren dat terugvordering van het volledige bedrag aan niet betaalde heffingen over aggregaten om dezelfde reden ook niet kan zorgen voor herstel in de situatie zoals die bestond voordat de steun werd verleend, en nieuwe concurrentievervalsingen teweeg kan brengen, aangezien daarbij van de schalieproducenten (waaronder verzoekster) mogelijk hogere bedragen worden teruggevraagd dan het voordeel dat zij daadwerkelijk hebben genoten.
- Daarom is volgens verzoekster, gelet op de zaken T-473/12, Aer Lingus/Commissie (ECLI:EU:T:2015:78), en T-500/12, Ryanair/Commissie (ECLI:EU:T:2015:73), de enige van de schalieproducenten terug te vorderen steun het daadwerkelijk door hen verkregen en behouden voordeel.
- Ten slotte brengt verzoekster naar voren dat de Commissie het recht heeft geschonden, artikel 108 VWEU en/of artikel 14 van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1) onjuist heeft toegepast en/of een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt, aangezien in het bestreden besluit wordt bepaald dat van de schalieproducenten het volledige bedrag aan AGL moet worden teruggevorderd waarvan zij op grond van de schalievrijstellingen waren vrijgesteld, zonder enige verlaging om rekening te houden met het voordeel dat de schalieproducenten hebben doorgegeven aan hun klanten.

2. Tweede middel, ontleend aan schending van het Unierechtelijke evenredigheidsbeginsel.

Verzoekster brengt naar voren dat indien van verzoekster het volledige bedrag aan niet betaalde heffingen over aggregaten met betrekking tot de door haar verhandelde schalie zou worden teruggevorderd, dit in strijd met artikel 14, lid 1, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad niet in verhouding zou staan met enig financieel voordeel uit de beschikbaarstelling aan haar van de steun. Verzoekster heeft het voordeel uit de vrijstelling van AGL volledig doorgegeven aan haar klanten en het zou voor haar praktisch onmogelijk zijn om met terugwerkende kracht die niet betaalde AGL van haar klanten terug te vorderen.

Beroep ingesteld op 14 juni 2016 — Lidl Stiftung/EUIPO — Primark Holdings (LOVE TO LOUNGE)

(Zaak T-305/16)

(2016/C 287/32)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Kefferpütz en A. Berger, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Primark Holdings (Dublin, Ierland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniewoordmerk „LOVE TO LOUNGE” — Uniemerken nr. 8 500 548

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 9 maart 2016 in zaak R 489/2015-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing en nietigverklaring van Uniemerken nr. 8 500 548;
- verwijzing van verweerder in de kosten van de procedure;
- verwijzing van interveniënte in de kosten van de procedure voor het EUIPO.

Aangevoerde middelen

- schending van de artikelen 75 en 76 van verordening nr. 207/2009;
- schending van artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 13 juni 2016 — Marsh/EUIPO (ClaimsExcellence)

(Zaak T-308/16)

(2016/C 287/33)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Marsh GmbH (Frankfurt am Main, Duitsland) (vertegenwoordiger: W. Riegger, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: Uniewoordmerk „ClaimsExcellence” — inschrijvingsaanvraag nr. 13 847 462

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 8 april 2016 in zaak R 2358/2015-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.